

[Indenrigsministeren]

udbetales ved borgmesterhvervets ophør, er, at varetagelsen af borgmesterhvervet ofte vil udelukke, at en hidtidig beskæftigelse bevarer. Jo længere funktionstiden som borgmester har været, desto større er risikoen for at miste tilknytningen til den hidtidige beskæftigelse. Hvis man ikke havde en regel om, at pensionen blev ydet allerede fra det tidspunkt, da borgmesteren ophører med at fungere som sådan, måtte man formentlig konstatere en vigende interesse for at påtage sig et borgmesterhverv. Jeg finder derfor de nuværende regler rimelige.

I 1975 ophævedes ved lov en regel om fortabelse af retten til pension fra folketinget som følge af et strafbart forhold. Da indenrigsministeriet fandt, at der på dette område burde gælde samme regler for borgmestre som for folketingsmedlemmer, erklærede ministeriet sig indforstået med, at amtsråd og kommunalbestyrelser med virkning for fremtiden besluttede at ophæve bestemmelsen om fortabelse af pension, såfremt borgmesteren straffes for en handling, der i almindeligt omdømme gør ham uværdig til at være medlem af kommunale råd. Jeg finder det rimeligt, at der fortsat er en ligestilling i denne henseende mellem borgmestre og medlemmer af folketinget.

Spm. nr. 1179

Til *socialministeren* (26/8 82) af:

Lis Møller (KF):

»Ministeren bedes oplyse, hvad det har kostet i udgifter til statslig og kommunal administration, samt hvilke statslige og kommunale besparelser der er opnået ved at indføre reglerne om indtægtsregulering ved betaling for hjælpemidler til handicappede.«

Begrundelse

Det fremgår af en artikel i Berlingske Tidende den 26. august 1982, at besparelserne på hjælpemidler til handicappede, der skulle opnås ved, at flere selv skulle betale, er mere end ædt op af udgifter til administrationen. I et konkret tilfælde i Thisted kostede det således 60.000 kr. i administrative udgifter i kommunen at spare ca. 18.000 kr. på hjælpemiddelkontoen i 1981.

Erfaringerne fra Thisted viser, at der er behov for en kulegravning af disse regler.

Det er fuldstændig urimeligt at have regler, som på den ene side rammer en gruppe af mennesker, der i forvejen er belastet af et handicap, og som samtidig er økonomisk mere end tvivlsomme, fordi de koster mere at administrere, end de bringer ind. Der skal selvfølgelig spares, men det skal ske med omtanke og rimelighed.

Besvarelse (2/9 82):

Socialministeren (Bent Rold Andersen):

Socialstyrelsen har oplyst følgende:

I bistandslovens § 58, stk. 2, afsnit 3, er det bestemt, at socialministeren fastsætter regler om, i hvilket omfang modtagere af hjælpemidler selv skal have en del af udgiften. Indtil 1. januar 1981 blev hjælpemidler stillet vederlagsfrit til rådighed.

I forbindelse med socialindkomstens gennemførelse pr. 1. januar 1981 blev der fastsat regler for betaling af hjælpemidler, jfr. socialministeriets bekendtgørelse nr. 470 af 22. oktober 1980 om ydelse af hjælpemidler efter bistandslovens § 58. Af denne bekendtgørelses § 41, stk. 4, fremgår, at personer, til hvem der tildeles hjælpemidler, skal betale 5 pct. af den del af socialindkomsten, der overstiger 125.000 kr. (pr. 1. januar 1982 141.000 kr.).

Ved udarbejdelsen af betalingsreglerne i den ovenfor nævnte bekendtgørelse blev det overvejet, om kommunerne ved ordningens gennemførelse blev pålagt en øget administration. Det blev skønnet, at betalingsreglerne ikke medførte en nævneværdig forøgelse af kommunernes administration, idet vurderingen af, om en ansøger skulle betale for et tildelt hjælpemiddel, kunne indgå i den almindelige sagsbehandling.

Det har imidlertid vist sig, at visse kommuner ved hver ansøgning om tildeling af et hjælpemiddel indhenter økonomiske oplysninger gennem kommunens databehandlingsanlæg og på baggrund heraf udregner, hvorvidt modtageren af et hjælpemiddel selv skal svare en egenandel. Denne administrationsform medfører store udgifter til databehandling samt et øget personaleforbrug – forhold, som ikke indgik i overvejelserne ved udarbejdelsen af den ovenfor nævnte bekendtgørelse. Det kan ikke konkret oplyses, hvad det har kostet i udgifter til statslig og kommunal administration at gennemføre denne ordning.